

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 2T/121/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613010418
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Galovič ml.
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2014:6613010418.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Galoviča a prísediacich Jaromíra Rončáka a Emila Pialu na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. decembra 2014 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný M. N., nar. XX. XX. XXXX v U., trvale bývajúcí v G., O. XX/XX, nezamestnaný,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 23. 02. 2013 asi o 22.55 hod. pred pohostinstvom „A.“, na C. v F., odzadu pristúpil k čašníkovi Z. G., ktorý vyšiel z pohostinstva naštartovať auto, pričom dvere na pohostinstve nechal otvorené a udel ho drevenou palicou dvakrát do oblasti pravej lopatky a keď Z. G. z obavy pred ďalším útokom ostal stáť pri aute a bál sa kričať aj o pomoc, tak obžalovaný vbehol do pohostinstva, kde prešiel za barový pult, tam otvoril zásuvku, z ktorej zobral textilnú peňaženku a z tejto vybral finančnú hotovosť, potom z poličky na stene za barom odcudzil nezistený počet krabičiek cigariet nezistenej značky, čím spôsobil Z. G., nar. XX. XX. XXXX, zranenie a to pomliaždenie lopatky vpravo s dobou práceneschopnosti 3 až 5 dní a majiteľovi pohostinstva C. A., nar. XX. XX. XXXX, odcudzením tovaru a finančnej hotovosti škodu vo výške nie menej ako 1.067,60 Eur,

t e d a

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, tým spáchal

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov nepodmienečne.
Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.
Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému C. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom U., P. škodu vo výške 1.067,60 Eur.

o d ō v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného M. N., ktorý uviedol, že zo žalovaného zločinu lúpeže sa necíti byť vinný. Na svoju obhajobu uviedol, že dňa 23. 02. 2013 bol doma u mamy v G., kde pomáhal s drevom a potom aj večer a v noci bol doma, ako aj pri mame. Uviedol, že z G., kde sa mal nachádzať, je miesto činu vzdialené asi tri a pol kilometra, ktorá vzdialenosť sa peši dá prejsť za 20 až 30 minút.

Svedok C. A. vypovedal, že bol nadriadeným poškodeného G., s ktorým ako s pracovníkom nemal žiadne problémy. U neho nebolo nikdy zistené manko a nezistil, že by počas pracovnej doby požíval alkoholické nápoje.

Svedok V. K. vypovedal, že v predmetný deň bol v krčme spolu s O., pričom krčmár bol G.. Z krčmy odchádzal spolu s O. krátko

pred 23.00 hod. a išli k nemu domov, kde O. zazvonil telefón a následne zistil, že mu telefonoval G. s tým, že ho prepadli. Po telefonáte sa vrátili do krčmy, kde G. ležal na zemi za dverami a následne privolali políciu.

Svedkyňa V. N. vypovedala, že je družkou obžalovaného a jej druh, obžalovaný M. N., bol večer doma a ešte okolo 21.30 hod. prišiel za ním pán T..

Svedok S. T. vypovedal, že skutočne bol u obžalovaného pre cigaretové papieriky. Bol tam však vo štvrtok večer a určite to nebolo v sobotu večer.

Svedok M. B. vypovedal, že v sobotu večer okolo 21.30 - 21.45 hod. videl z okna obžalovaného, ktorý vonku pred domom močil a následne sa vrátil dnu.

Svedok Z. G. uviedol, že dňa 23. 02. 2013 okolo 23.00 hod. vyšiel z pohostinstva naštartovať auto a keď prišiel k autu, tak dostal odzadu dva údery po pravom pleci a to nejakým dreveným predmetom. Keď sa otočil, videl páchatel'a, ako išiel do krčmy a po chvíli vyšiel z krčmy von. Vtedy ho spoznal. Bol to M. N.. Keď obžalovaný z miesta činu odišiel, tak vošiel do pohostinstva, kde zistil, že tam bol vytiahnutý šuflík, na zemi bola hodená peňaženka a boli tam popadané cigarety. Po skutku hneď volal V. O., ktorý tam hneď prišiel a potom privolal políciu. Svedok potvrdil, že na druhý deň po skutku neoznačil páchatel'a aj keď ho poznal, lebo sa ho bál a tak isto sa ho bojí aj teraz. Potvrdil, že rodina obžalovaného mu dvakrát telefonovala s tým, aby odvolal svoju výpoveď a aj pred výsluchom sa mu otec obžalovaného vyhrážal, či sa nebojí, čo sa stane, keď vyjde von.

Svedok V. O. uviedol, že on spolu s V. K. večer odišli z pohostinstva a po chvíli mu telefonoval G., ktorý mu oznámil, že ho prepadli, po čom sa obidvaja hneď vrátili do krčmy. Keď tam prišli, tak hneď privolali políciu.

Svedkyňa O. N. vypovedala, že jej syn sa trestnej činnosti dopustiť nemohol, lebo bol stále doma.

Z. W. N. vypovedala, že obžalovaný je jej brat a v čase skutku sa večer nachádzal doma, kde bola aj ona u neho asi do 21.30 hod.

Svedkyňa V. G. vypovedala, že s poškodeným G. žila ako družka a pred skutkom už s ním ako družka nežila, ani spolu nebývali. Potvrdila, že poškodený peniaze nemal a dvakrát ho videla hrať na automatoch. Potvrdila, že sama bola súdom odsúdená za úverový podvod.

Svedok O.. M. X. vypovedal, že pre odstup času si už na podrobnosti tohto prípadu nepamätá, nakoľko vyšetroval stovky pacientov a preto môže vychádzať len z lekárskej správy, z ktorej môže konštatovať, že pacient G. utrpel pomliaždenie lopatky vpravo a pomliaždenie čela vľavo a na röntgenovej snímke nebola zistená žiadna zlomenina. Pre odstup času sa nevedel vyjadriť, či sa jednalo o čerstvé zranenia.

Svedok M. N., otec obžalovaného, vypovedal, že k skutku sa vyjadriť neviem, lebo v tom čase bol odcestovaný. Keď sa vrátil, tak syn už bol zatvorený a doma mu povedali, že krčmu on nevykradol, lebo bol vtedy doma. Vypovedal, že poškodeného G. pozná, lebo chodieval do krčmy, kde poškodený pracoval ako čašník, ktorý dával peniaze tým, čo hrávali na strojoch. Uviedol, že aj jemu peniaze na hru na strojoch dával, ktoré mu dával sám od seba a vyberal ich z pokladne. Dával mu 100 až 200 euro. Potvrdil, že keď tam aj nebol, že takisto peniaze na hranie v automatoch dával aj iným ľuďom.

Svedkyňa O. N. vypovedala, že s poškodeným pracovala v pohostinstve, kde sa striedali na zmeny. K jeho finančnej situácii sa vyjadriť nevedela. Uviedla, že niekedy hodil do hracieho automatu 2-3 eurá. Ďalej vypovedala, že pohostinstvo bolo zabezpečené alarmom a po jeho spustení mala prísť SMS správa na mobilný telefón majiteľa. Potvrdila,

že v pohostinstve sa inventúra v podstate konala každý druhý deň bez prítomnosti majiteľa a za celé obdobie, kedy G. v pohostinstve pracoval, sa nezistilo žiadne manko.

Súd ďalej prečítal zápisnicu o trestnom oznámení, zápisnicu o ohliadke miesta činu, lekársku správu, opatrenia a fotodokumentáciu, úradné záznamy, posudok na obžalovaného, odpis registra trestov a znalecké posudky.

Po takto vykonanom dokazovaní obhajca obžalovaného žiadal, aby bol opätovne vypočutý svedok C. A. k spôsobu, ako bolo zabezpečené pohostinstvo a aký kontakt mal na svojich zamestnancov. Súd návrh obhajcu na doplnenie dokazovania zamietol s tým,

že uvedený svedok už bol na hlavnom pojednávaní vypočutý a jeho opätovný výsluch by bol nadbytočný.

Po takto vykonanom dokazovaní súd došiel jednoznačne k záveru, že výpoveď obžalovaného M. N. je účelová a nevierohodná, pričom jej cieľom je vyhnúť sa trestnému postihu za svoje protiprávne konanie. Súd mal zato, že aj výpovede rodinných príslušníkov obžalovaného v tom smere, že v čase skutku sa mal nachádzať doma, nie sú postačujúce na zabezpečenie dôkazu o tom, že v čase skutku sa mal nachádzať doma, lebo všetci títo svedkovia v podstate dokazujú, že doma mal byť zhruba do 22.00 hod. Skutok sa však mal stať okolo 22.55 hod. Nepochybne bolo zistené, že na miesto činu sa mohol dostať peši za 20 až 30 minút a pokiaľ by použil čo i len bicykel alebo nejaké motorové vozidlo,

na miesto činu sa mohol dostať v podstate za pár minút. To, že doma sa mal nachádzať celú noc, potvrdzovala len jeho družka V. N., no vzhľadom k ich vzťahu súd nemôže túto výpoveď jednoznačne vyhodnotiť ako nestrannú a hodnovernú. Je pochopiteľné,

že ako družka chcela svojou výpoveďou pomôcť obžalovanému a to za každú cenu. Výpovede rodinných príslušníkov obžalovaného sú vyvrátené výsluchom svedka S. T., ktorý jednoznačne na hlavnom pojednávaní uviedol, že v tú noc, keď sa mal stať skutok,

tak za obžalovaným v G. nebol. Obžalovaného z trestnej činnosti jednoznačne tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní usvedčil obžalovaný Z. G., ktorý jednoznačne uviedol, že ho prepadol obžalovaný M. N., ktorého predtým poznal. Tú skutočnosť, že by si ho s niekým mohol pomýliť, vylúčil. A taktiež súdu dostatočne vysvetlil, prečo ho hneď ako páchatel'a neoznačil. Zdôvodnil to tým, že sa obžalovaného a jeho rodiny obával a to dôvodne, lebo počas prípravného konania, ako aj bezprostredne pred výsluchom na súde, bol zo strany rodiny obžalovaného ovplyvňovaný a otec obžalovaného sa mu aj vyhrážal.

Súd výpoveď svedka M. N. považoval za jednoznačne nevierohodnú, nakoľko jeho výpoveď bola vyvrátená svedkyňou O. N., ktorá takisto ako svedok C. A. uviedla, že v pohostinstve nebolo zistené žiadne manko a pokiaľ by z pokladne poškodený rozdával peniaze, tak manko by jednoznačne bolo zistené.

Výpoveď poškodeného zosilňuje aj znalecký posudok, ktorý vypracovali znalci z odboru psychiatrie, kde v závere znaleckého posudku znalci uvádzajú, že zážitok opisovaný svedkom G. možno považovať za reálne prežitý. Oplyvnenie výpovede svedka snahou získať nejaký prospech, alebo inou osobou, nebolo znaleckým vyšetrením zistené. Taktiež neboli zistené jeho sklony ku klamstvu ani ku konfabuláciám. Naopak, znalci z odboru psychiatrie ohľadom obžalovaného M. N. v závere znaleckého posudku uviedli, že snaha účelovo skresliť výpoveď s cieľom vyhnúť sa zodpovednosti, je pravdepodobná. Taktiež uviedli, že sklon ku klamstvu vzhľadom na nízke mravné ctenie, je pravdepodobný, pričom zistili aj sklony k impulzívnemu konaniu vrátane agresie.

Na základe hore uvedených skutočností bolo preukázané, že obžalovaný dňa 23. 02. 2013 asi o 22.55 hod. pred pohostinstvom „A.“, na C. v F., odzadu pristúpil k čašníkovi Z. G., ktorý vyšiel z pohostinstva naštartovať auto, pričom dvere na pohostinstve nechal otvorené a udel ho drevenou palicou dvakrát

do oblasti pravej lopatky a keď Z. G. z obavy pred ďalším útokom ostal stáť pri aute a bál sa kričať aj o pomoc, tak obžalovaný vbehol do pohostinstva, kde prešiel za barový pult, tam otvoril zásuvku, z ktorej zobral textilnú peňaženku a z tejto vybral finančnú hotovosť, potom z poličky na stene za barom odcudzil nezistený počet krabičiek cigariet nezistenej značky, čím spôsobil Z. G., nar. XX. XX. XXXX, zranenie a to pomliaždenie lopatky vpravo s dobou práceneschopnosti 3 až 5 dní a majiteľovi pohostinstva C. A., nar. XX. XX. XXXX, odcudzením tovaru a finančnej hotovosti škodu vo výške nie menej ako 1.067,60 Eur.

Súd konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zákona, nakoľko proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal závažnejším spôsobom konania.

Obžalovaný M. požíva priemernú povesť, doposiaľ bol trikrát súdne trestaný, naposledy Rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/235/2012 zo dňa 22. 11. 2012, kedy bol odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 a iné Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní pätnásť mesiacov so skúšobnou

dobou do 22. 11. 2014. O jeho agresívnej povahe svedčí aj tá skutočnosť že rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 3T/261/2008 bol už v roku 2009 právoplatne odsúdený pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona.

Súd hodnotil okolnosti a príčiny trestnej činnosti obžalovaného, doterajší spôsob jeho života, možnosti prevýchovy a nápravy, pričom mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov nepodmienečne s tým, že pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, lebo doposiaľ ešte vo výkone trestu odňatia slobody nebol.

Za trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 Tr. zákona je zákonom stanovená trestná sadzba odňatia slobody sedem až dvanásť rokov. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody celkom na dolnej hranici trestnej sadzby, lebo vzhľadom k osobe obžalovaného súd považoval takýto trest za dostatočný. Čo sa týka poľahčujúcich a príťažujúcich okolností súd konštatoval, že nebola zistená poľahčujúca ani príťažujúca okolnosť.

Súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému C. A. škodu vo výške 1.067, 60 Eur, lebo poškodený si škodu riadne a včas uplatnil a o výške škody súd nemal žiadne pochybnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže obžalovaný a prokurátor podať odvolanie do 15 dní od oznámenia, pokiaľ sa pred uplynutím tejto lehoty tento svojho práva výslovne nevzdávajú. V rovnakej lehote s obžalovaným môžu podať odvolanie v jeho prospech aj príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže podať odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.